

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/123/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116221625
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116221625.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu V. P. H. Q., ArtD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v A. A., C. B. č. XXXX/XX, proti žalovaným: 1/ Q. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v A. A., R. č. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Rastislavom Paučom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Nad Plážou č. 33, a 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00585441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 4, zastúpenému právnym zástupcom Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., IČO: 36868299, so sídlom v Banskej Bystrici, Robotnícka č. 6, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Miroslav Maďar, advokát a konateľ, o zaplatenie 24.944,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu, žalovanej 1/ a žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 8C/213/2016-239 zo dňa 01.12.2017, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.537,- € (prvý výrok) m e n í tak, že žalobu žalobcu proti žalovaným 1/ a 2/ v tejto časti z a m i e t a.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) p o t v r d z u j e.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovaným 1/ a 2/ každému osobitne trovy konania v plnom rozsahu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovaných.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť znalcovi V.. V. K. trovy odborného vyjadrenia č. XX/XXXX (znalečné) v plnom rozsahu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov znalca.

odôvodnenie:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.537,- €, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok), žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 71,64 % (tretí výrok), znalcovi V.. V. K. priznal nárok na náhradu trov odborného vyjadrenia č. XX/XXXX voči žalobcovi v rozsahu 85,82 % (štvrtý výrok) a znalcovi V.. V. K. priznal nárok na náhradu trov odborného vyjadrenia č. XX/XXXX voči žalovaným v rozsahu 14,18 % (piaty výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a právneho posúdenia veci, podľa ktorého dňa 31.08.2012 došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu zdravia žalobcu; poškodenie zdravia žalobcu bolo pred podaním žaloby na súd ohodnotené dvoma znaleckými posudkami (na žiadosť žalobcu bol vypracovaný znalecký posudok č. XXX/XXXX znalcom V.. R. A. a na žiadosť žalovaného 2/ znalecký posudok č. 192/2016 znaleckou organizáciou H..sk); predmetom konania nebolo bolestné, ale len sťaženie spoločenského uplatnenia a to za somatickú časť (položka 304a poúrazové obmedzenie pohyblivosti driekovej chrčtice ľahké) a za nepriaznivý duševný stav (položka 255 vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesňových situácií); sporný medzi stranami bol okamih ustálenia zdravotného stavu žalobcu a s tým súvisiaci počiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva; v priebehu konania nariadil súd prvej inštancie podanie odborného vyjadrenia č. XX/XXXX znalca V.. V. K., podľa ktorého k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo podľa zdravotnej dokumentácie 3,5 mesiaca od úrazu a vo vzťahu k duševnému stavu predstavuje ustálenie zdravotného stavu rok 2015; žalovaní 1/ a 2/ vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku vo vzťahu k somatickej časti nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia; žalovaný 2/ plnil žalobcovi zo zákonného poistenia sumu 8.610,- € za časť sťaženia spoločenského uplatnenia spočívajúcu v nepriaznivom duševnom stave žalobcu; súd prvej inštancie nepovažoval námietku premlčania za dôvodnú, pretože dospel k záveru, že ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. neobsahuje žiadnu premlčaciu, či prekluzívnu lehotu, zákon upravuje len akúsi odporúčaciu lehotu, kedy by sa malo posudzovať sťaženie spoločenského uplatnenia a to spravidla po uplynutí jedného roka; následky dopravnej nehody sa u žalobcu prejavovali aj po roku 2012 a určite aj v priebehu roka 2015, kedy absolvoval viaceré lekárske vyšetrenia súvisiace s dopravnou nehodou; súd prvej inštancie vyjadril názor, že náhrada škody na zdraví musí byť posudzovaná nielen z hľadiska fyzického stavu, ale aj z hľadiska duševného stavu žalobcu, preto žalobcov nárok nepovažoval za premlčaný; následne dospel k záveru, že vyplatená suma 8.610,- € z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia (položka 255) je primeraná a postačujúca a prisúdil žalobcovi sumu 3.537,- € ako sťaženie spoločenského uplatnenia za 225 bodov (položka 304) podľa odborného vyjadrenia č. 32/2017 krátko 15,72 € a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol. Súd prvej inštancie osobitne dospel k záveru o nedôvodnosti žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania dňa 01.12.2017, pretože táto neobsahovala žiadne dôležité dôvody a žalobca mal dostatok času na zabezpečenie vyjadrenia znalca alebo jeho účasť na pojednávaní a navyše išlo len o nesúhlas žalobcu s výsledkami dokazovania, ktorý nie je dôvodom na odročenie pojednávania.

1.3 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 106 ods. 1 a § 444 Občianskeho zákonníka v spojení s § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 437/2004 Z. z.“); o trovách konania vrátane trov ustanoveného znalca rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a pri rozhodovaní zohľadnil pomer úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie zo dňa 17.01.2018 (č.l. 256-260 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu. Vyjadril názor, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V odvolaní podrobne analyzoval jednotlivé odseky odôvodnenia napadnutého rozsudku. V prvom rade namietal, že súd prvej inštancie neakceptoval jeho návrh na odročenie pojednávania; nesúhlasil s názorom súdu, že mal dostatok času na zabezpečenie vyjadrenia znalca V.. A., nakoľko nemôže znalcovi prikázať dokedy má znalecký posudok vypracovať; o odročenie pojednávania požiadal dôvodne, nakoľko odborné vyjadrenie č. XX/XXXX vykazuje znaky plagiátorstva s posudkom predloženým žalovaným 2/ a obsahuje zásadné logické chyby a nezrovnalosti, preto ho nepovažuje za relevantné; odborné vyjadrenie považoval za povrchné založené na nedostatočnom oboznámení sa so skutkovým stavom veci a jeho zdravotnou dokumentáciou; poukázal aj na to, že z dôvodu zložitosti posudzovaných otázok nepostačovalo odborné vyjadrenie odborne spôsobilej osoby; okamih ustálenia jeho zdravotného stavu bol v odbornom vyjadrení

prevzatý zo znaleckého posudku predloženého žalovaným 2/; nesúhlasil s necitlivým konštatovaním súdu prvej inštancie, že následky dopravnej nehody na jeho životné úkony neboli až tak vážne obmedzujúce, pretože tieto následky sú doslova katastrofálne, zasiahli do jeho života absolútne a sú sprevádzané pokračujúcimi silnými bolesťami a zlou prognózou do budúcnosti (invalidita); za necitlivé zľahčenie označil hodnotenie súdu prvej inštancie, že už jedno vysokoškolské vzdelanie má; nesúhlasil ani s rozhodnutím o trovách konania a považoval za nesprávne porovnávanie úspechu a neúspechu v spore; poukázal na to, že on je poškodenou stranou a nie naopak; argumentoval aj širšími súvislosťami vzniknutej ujmy z titulu ťažkého ublíženia na zdraví, keď zdôraznil, že v dôsledku úrazu ukončil svoju štvorročnú prípravu na vrcholový šport, ktorá ho stála približne 15.000,- € a podľa právnej konzultácie ju nie je možné nárokovať; rovnako na štúdium v zahraničí vynaložil sumu 30.000,- €, ktoré viedli k jeho profesionálnemu rastu a vplyvom úrazu boli vynaložené neúčelne, pretože úraz ho posunul do inej profesijnej roviny; z dôvodu úrazu prekročil štandardnú dĺžku štúdia a doktorandské štúdium mu bolo spolplatnené, pričom žalovaný túto škodu odmietol uhradiť; v čase úrazu vyučoval na vysokej škole ako doktorand a mal doktorandský príjem; počas práceneschopnosti z titulu úrazu mu nevznikol nárok na nemocenské a ostal celé obdobie bez príjmu, pričom strata na príjme za uvedený rok sa pohybuje približne v sume 9.888,- € (pri priemernej mesačnej mzde v sume 824,- €), keď podľa právnej konzultácie ani túto ujmu nie je možné v slovenskom právnom poriadku nárokovať; počas prvých šiestich mesiacov po úraze si jeho stav vyžadoval sústavnú starostlivosť, ktorú mu poskytla matka, keď pri priemernej mesačnej mzde 824,- € jej strata na príjme predstavuje sumu 4.944,- €; rovnako vznikla škoda aj jeho otcovi, ktorý ho pravidelne navštevoval a poskytoval mu odvozy, ktorý rovnako utrpel straty na príjme; otec si navyše musel vziať spotrebný úver s vysokým úrokom, pretože liečenie si vyžadovalo zvýšené náklady; po úraze si musel zakúpiť množstvo spotrebných vecí (novú špecifickú posteľ s matracom, špecifickú obuv a oblečenie, ktoré bolo možné navliecť na korzet), ktoré náklady podľa právnej konzultácie tiež nie je možné nárokovať; súd prvej inštancie pri rozhodovaní nevzal do úvahy skutočnosť, že zdravotné vyšetrenia trvajú celé mesiace a sú viac menej nedostupné, kvalita zdravotných úkonov dlhodobo klesá a všetko je potrebné vybavovať nadštandardným spôsobom; zlepšenie jeho zdravotného stavu je možné pripísať hlavne úkonom nad rámec zdravotnej starostlivosti hradenej zdravotnou poisťovňou, ktorá je výrazne účinnejšia ako nedostatočná a často zbytočná najlacnejšia starostlivosť hradená zdravotnou poisťovňou; všetky tieto úkony a prostriedky, ktoré pomohli čiastočne zlepšiť jeho zdravotný stav odmietol žalovaný uhradiť; jeho stav po ťažkom úraze bolo navyše možné riešiť operáciou, v Slovenskej republike sa však takéto druh operácií nevykonáva, zdravotná poisťovňa síce prejavila súhlas s operáciou v zahraničí, ktorý však podmienila potvrdením, že úkon v Slovenskej republike nie je možné vykonať, pričom takéto potvrdenie je nemožné získať pre obyčajného „smrteľníka“; rovnako jeho rodičom a súrodencom vznikla nemajetková ujma z titulu závažného zásahu do rodinného života a z úrazu vyplývajúcich stresových situácií, ktoré mali vplyv na zhoršenie ich zdravotného stavu, keď podľa právnej konzultácie Slovenská republika nie je pripravená akceptovať a uznávať takéto typ škody; má síce právo domáhať sa primeraného zadosťučinenia formou satisfakčnej žaloby vo forme morálnej alebo finančnej satisfakcie (ospravedlnenie alebo odsúdenie v trestnom konaní), nakoľko však žalovaná 1/, ktorá spôsobila túto ujmu, na to nemá mentálnu výbavu a orgány činné v trestnom konaní rozhodli tak, ako rozhodli, zrejme to nemá význam; výška náhrady za majetkovú ujmu nie je pevne stanovená a vlastne je na rozhodnutí súdu, ako sa s ňou vysporiada s prihliadnutím na závažnosť ujmy a na okolnosti, za ktorých vznikla; preto je viac ako pravdepodobné, že pri deklarovanom postupe súdu v prípade uplatňovania nemajetkovej ujmy súd žalobcovi nevyhovie a použijúc percentuálny podiel úspechu a neúspechu ho zaviazne na úhradu trov konania; vyjadril názor, že súd si neuvedomil, že ujma môže spôsobiť psychické problémy a závažne sťažiť jeho súkromný a profesionálny život; akékoľvek morálne alebo finančné odškodnenie nedokáže napraviť ujmu, ktorú daná osoba utrpela alebo bolesť, ktorú si vytrpela; súd si zjavne neuvedomuje, že nespravodlivým a necitlivým rozsudkom iba prehľbuje jeho ťažké psychické rozpoloženie, keď sa okrem adekvátneho finančného odškodnenia spravodlivým rozsudkom chce dopracovať aj k morálnej satisfakcii; vyjadril názor, že súd prvej inštancie svojím postupom, ktorým mu neumožnil predložiť znalecký posudok a náležite tak reagovať na odborné vyjadrenie, neurobil všetko potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a preto rozhodnutie, ku ktorému dospel, nemožno považovať za spravodlivé; na záver zhrnul, že nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd vychádzal z priateľských a neobjektívnych posudkov či odborných vyjadrení, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd nestanovil znalcov, aby sa vysporiadali s rozpormi v znaleckých hodnoteniach, otázky položené znalcom boli nekvalifikované, konajúci sudca neprimerane prejudikoval, že žalobca nebude spokojný so žiadnym iným záverom, súd znemožnil predložiť doplňujúce dôkazy s odôvodnením, že žalobca mal dostatok času na ich predloženie, čo nie je pravda; súd navyše konštatoval, že ďalšie vyjadrenia nepovažoval

za potrebné, čo považuje za porušenie princípu spravodlivého procesu; žiadal o primeranú lehotu na zabezpečenie dodatku k znaleckému posudku č. XXX/XXXX znalca V. R. A. priloženého k žalobe, aby mohol tento dodatok súdu predložiť; žiadal, aby sa súd s týmito rozpormi náležite vysporiadal a na základe poctivo vykonaného dokazovania dospel k novému, avšak tentoraz spravodlivému rozsudku, ktorý bude bez výhrad akceptovať; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v plnom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 12.01.2018 (č.l. 250-251 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v rozsahu výroku o čiastočnom vyhovení žalobe (prvý výrok), o nároku na náhradu trov konania (tretí výrok) a o nároku na náhradu trov znalca (piaty výrok). Uviedla, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Vyjadrila názor, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil dôvodnosť námietky premlčania a uplatnený nárok žalobcu je premlčaný; poukázala na to, že uvedený záver vyplýva aj z podaného odborného vyjadrenia č. XX/XXXX, kde znalec jednoznačne konštatoval, že zdravotný stav žalobcu možno z hľadiska traumatologickej liečby považovať za ustálený v období skončenia rehabilitačnej liečby, čo je asi 3,5 mesiaca od úrazu podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie; uvedeným dátumom mal byť teda deň 20.12.2012 (úraz sa stal dňa 31.08.2012); nie je známe, na základe akých úvah súd prvej inštancie neprihliadal na takéto ustálenie zdravotného stavu určeného znalcom a ustálenie zdravotného stavu žalobcu dôvodil svojimi úvahami, ktoré sú v rozpore so závermi odborného vyjadrenia vypracovaného za týmto účelom ako aj s dostupnou judikatúrou, podľa ktorej posúdenie otázky, kedy sa zdravotný stav poškodeného ustálil, je závislé na vyjadrení lekára; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý vyhovujúci výrok rozsudku zmenil a žalobu zamietol, výrok o trovách konania zmenil v zmysle priznania plnej náhrady trov konania a výrok o trovách konania a znalca zrušil.

2.3 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 23.01.2018 (č.l. 274-288 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výroku o čiastočnom vyhovení žalobe (prvý výrok), o nároku na náhradu trov konania (tretí výrok) a o nároku na náhradu trov znalca (štvrtý a piaty výrok). Uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu uplatnený žalobou nie je premlčaný; argumentoval, že zákon č. 437/2004 Z. z. neobsahuje špeciálne ustanovenia upravujúce plynutie premlčacej doby, preto na premlčanie sa uplatňujú všeobecné ustanovenia zakotvené v Občianskom zákonníku; ani samotné nevydanie lekárskeho posudku na účely posúdenia bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia neodôvodňuje záver, že v tomto prípade nedochádza k premlčaniu nároku na náhradu škody na zdraví; súd prvej inštancie skúmal žalobcom predložený znalecký posudok č. XXX/XXXX ako aj ním predložený znalecký posudok č. XXX/XXXX, ktorý si dal vyhotoviť, pretože žalobcom predložený znalecký posudok nepovažoval za objektívny; znalecký posudok č. XXX/XXXX obsahuje len bodové hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu, pričom neodpovedá na podstatnú otázku ustálenia zdravotného stavu žalobcu na účely hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia; znalecký posudok č. XXX/XXXX stanovuje, že traumatologická liečba žalobcu skončila dňa 05.12.2012, preto týmto dňom bolo možné vypracovať návrh bodového ohodnotenia bolestného; bodovanie somatickej časti sťaženia spoločenského uplatnenia (položka 304a pourazové obmedzenie hybnosti chrbtice ľahkého stupňa) bolo možné vykonať jeden rok od uvedeného dňa, t.j. najskôr dňa 05.12.2013 odkedy je možné považovať telesný stav žalobcu za ustálený; po úrazový duševný stav žalobcu bol považovaný za ustálený v čase znaleckého vyšetrenia žalobcu, t.j. v mesiaci máj 2016; v súlade so závermi znaleckého posudku č. XXX/XXXX pristúpil k plneniu náhrady škody žalobcu a dňa 04.08.2016 mu vyplatil sumu 8.610,- € za položku 255 vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých činiteľov a tiesnivých situácií (487,50 bodov po 17,66 €); nárok žalobcu na náhradu škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia za položku 304a považoval v zmysle znaleckého posudku za premlčaný; samotný súd prvej inštancie si na základe vlastnej požiadavky dal vypracovať odborné vyjadrenie č. XX/XXXX, ktorého závery sú v zásade totožné ako v znaleckom posudku č. XXX/XXXX a to tak v otázke hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu ako aj v otázke hodnotenia ustálenia zdravotného stavu žalobcu, čo konštatoval aj súd prvej inštancie (bod 21 odôvodnenia napadnutého rozsudku); otázka ustálenia zdravotného stavu žalobcu na účely hodnotenia sťaženia

spoločenského uplatnenia je odbornou otázkou, ktorú môže zodpovedať len príslušný odborník (lekár, znalec) v príslušnom medicínskom odbore; zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX ako aj z odborného vyjadrenia č. XX/XXXX vyplýva v zásade totožné riešenie odbornej otázky ustálenia zdravotného stavu žalobcu, preto jeho postup bol správny, keď zákonne a správne odmietol žalobcovi plniť somatickú časť sťaženia spoločenského uplatnenia (položka 304a) z dôvodu premlčania nároku žalobcu; žalobca mal podať žalobu na súd najneskôr dňa 20.12.2015 (podľa záverov odborného vyjadrenia č. XX/XXXX) a urobil tak až dňa 22.11.2016, t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka; zdôraznil, že napriek tomu, že súd prvej inštancie si dal vyhotoviť odborné vyjadrenie č. XX/XXXX, ktoré mu poskytlo jasné odpovede na odborné otázky vrátane otázky ustálenia zdravotného stavu žalobcu, tieto závery v konečnom dôsledku ignoroval, odbornú otázku ustálenia zdravotného stavu žalobcu posúdil sám; pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že náhradu škody na zdraví žalobcu z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia je potrebné posudzovať nielen z hľadiska fyzického stavu žalobcu ale aj z hľadiska duševného stavu žalobcu, sám súd prvej inštancie sa týmto neriadil; naopak pri plnení uplatneného nároku náhradu škody žalobcu postupoval presne v týchto v intenciách a osobitne posudzoval premlčanie nároku žalobcu vo vzťahu k somatickej časti sťaženia spoločenského uplatnenia a osobitne vo vzťahu k premlčaniu nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v oblasti duševného stavu žalobcu; súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na ďalšie vyšetrenia žalobcu po ustálení zdravotného stavu, v tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca absolvoval lekárske vyšetrenia aj v roku 2015, to ešte neznamená, že jeho zdravotný stav nebolo možné považovať na účely hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia za ustálený; zákon č. 437/2004 Z. z. vo svojich ustanoveniach rieši aj stav, ak sa poškodenému už poskytla náhrada sťaženia spoločenského uplatnenia a vzniklo zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov nepredpokladal, preto bolo len na žalobcovi ako sa s danou situáciou vysporiada; na základe uvedeného sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku v zmysle zamietnutia žaloby v celom rozsahu, priznania nároku na náhradu trov konania v plnom rozsahu a priznania nároku na náhradu trov odborného vyjadrenia znalcovi len voči žalobcovi.

2.4 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 02.02.2018 (č.l. 309-311 spisu) k odvolaniu žalovanej 1/ uviedol, že považuje za potrebné sa k nemu vyjadriť výlučne z pozície poškodeného, pretože doposiaľ túto príležitosť zo strany súdu nedostal; vyjadril názor, že vo víre nezmyselnej a nekorektnej argumentácie žalovaných sa zabudlo na to, že skutočne poškodenou stranou tohto sporu je on a nie žalovaná 1/, ktorá sa v roku 2012 dopustila trestného činu ťažkého ublíženia na jeho zdraví, či žalovaný 2/, u ktorého sa žalovaná poistila, pretože sa ulakomila na niekoľko desiatok eur ročne, ktoré ušetrila tým, že sa nepoistila u serióznej spoločnosti, ktorá za poistné udalosti nesie zodpovednosť namiesto toho, aby sa strápňovala nedôstojným a nenáležitým obhajovaním neobhájiteľného vyhotovovaním „nezávislých“ znaleckých posudkov, či bagatelizáciou zdravotných problémov obetí dopravných nehôd spôsobených jej poistníkmi; žalobca podrobne popísal 12 oblastí svojho života a života jeho blízkych, v ktorých sa prejavila a prejavuje trauma spôsobená vinou žalovanej 1/; žiadna finančná kompenzácia nemôže vyvážiť to, že k čomu celý život cieľavedome smeroval, nebude môcť nikdy uskutočniť; v tomto kontexte považuje zo strany žalovanej 1/ za absurdné sa čo i len jedným slovom vyjadrovať k ustáleniu jeho zdravotného stavu o to viac, že táto bezprostredne po nehode nevyužila príležitosť podať mu pomocnú ruku nedodržaným sľubom zabezpečiť zmluvou na svoje náklady masáže alebo odporúčané lieky; za absurdné považoval aj domáhanie sa priznania náhrady trov konania v rozsahu 100 %, čoho dôvodom môže byť podľa neho jedine skutočnosť, že žalovaná 1/ do dnešného dňa nepochopila, akú závažnú rodinnú a predovšetkým osobnú traumu spôsobila svojou nezodpovednou a arogantnou jazdou, kedy sa neriadila pravidlami cestnej premávky; celý súdny spor je totiž z jeho strany výlučne domáhaním sa trov súvisiacich s trvalým poškodením jeho zdravia, trov súvisiacich s tým, že sa tieto následky dlhodobo snaží zmierniť ako aj ďalšími vecami; domáhanie sa trov zo strany žalovanej 1/ nevie ani náležite komentovať, pretože takéto konanie považuje za prejav jej hlbokej charakterovej vady a zlyhanie jej elementárnej schopnosti vyhodnotiť, kto je v prebiehajúcom spore poškodenou stranou a kto je zodpovedný za spôsobenú škodu; nie je pre neho prekvapením, že v odvolaní sa nenašiel riadok pre vyjadrenie ľútosti, či pár slov, že ju mrzí, čo musel do dnešného dňa zažiť; namiesto toho žalovaná 1/ svoju pozornosť obracia neprekvapivo na seba, ktorý moment v konečnom dôsledku výrazne presahuje kontext odvolania ako aj samotného súdneho sporu a siaha pravdepodobne až do bodu, v ktorom žalovaná 1/ podľahla mylnej predstave, že je v celej situácii nevinná, pričom pravdou je presný opak, pretože žalovaná 1/ je osobou, ktorá sa dňa 31.08.2012 dopustila ťažkého ublíženia na jeho zdraví, pričom v celej situácii sa ocitol celkom

nezavinene výlučne iba on, ktorého životná trajektória bola natrvalo vychýlená zlyhaním žalovanej 1/, za ktoré spolu so žalovaným 2/ odmieta niesť náležitú zodpovednosť.

2.5 Žalovaný 2/ vo vyjadrení zo dňa 07.03.2018 (č.l. 326-328) k odvolaniu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že predmetné odvolanie len formálne napĺňa znaky odvolania; žalobca v zásade len popisuje skutkový stav, komentuje skutkové zistenia, formuluje vlastné úvahy niekedy dokonca nesúvisiace s predmetom konania a závery k odborným a právnym otázkam bez relevantných odborných a právnych podkladov, ktoré by potvrdzovali správnosť jeho úvah a nakoniec skĺzava k nepodloženým vymysleným atakov voči súdu, žalovaným a znalcom; žalobca podľa jeho názoru nepodložil a nevyargumentoval ani jeden z ním uvádzaných odvolacích dôvodov; podľa jeho názoru súd prvej inštancie vyhodnotil dôkazy predložené stranami sporu a rozhodol aj o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ktoré nevykoná; povinnosťou súdu nebolo suplovať úlohu žalobcu a jeho právneho zástupcu a zabezpečovať ďalšie dôkazy na preukázanie žalobcových skutkových tvrdení; žalobca opakovane v odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré prezentoval už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi zaoberal, vyhodnocoval ich a vykonal dokazovanie za účelom vyhodnotenia skutkového stavu a následného rozhodnutia, ktoré bolo síce podľa jeho názoru nesprávne, ale z úplne iných dôvodov ako vo svojom odvolaní uvádza žalobca; žalobca na záver svojho odvolania uvádza zmätočnú požiadavku na poskytnutie primeranej lehoty na zabezpečenie dodatku k znaleckému posudku č. XXX/XXXX, ktorá je v odvolacom konaní neprípustná, pretože by išlo o neprípustnú novotu v odvolacom konaní v rozpore s ustanovením § 366 C.s.p.; žalobca nijako nevysvetlil ani nepreukázal, prečo si nedal vyhotoviť dodatok k znaleckému posudku skôr už počas konania pred súdom prvej inštancie, pričom mal dostatok času a možností ako aj odbornej podpory, aby tak mohol urobiť; v žiadnom prípade sa tak nejedná o prípad, kedy by tak žalobca nemohol urobiť bez svojej viny v doterajšom priebehu konania.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o podaných odvolaniach podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolaní podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaniach podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o čiastočnom vyhovení žalobe (prvý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie a vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.3 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.4 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolania žalovaných 1/ a 2/ sú dôvodné.

4.5 Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne nedôvodnosti vnesenej námietky premlčania uplatneného nároku žalobcu nie je správne. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podaných odvolaniach bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podaných odvolaniach tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.). Spornou medzi stranami zostala právna otázka plynutia premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody na zdraví za somatickú časť sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu spôsobeného v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 31.08.2012, ktorú zavinila žalovaná 1/. Súd prvej inštancie riadne vykonal dokazovanie predloženým znaleckým posudkom č. XXX/XXXX ako aj odborným vyjadrením č. XX/XXXX a zistil z nich znalcami stanovený okamih ustálenia zdravotného stavu žalobcu vo vzťahu k somatickej časti sťaženia spoločenského uplatnenia, t.j. k následkom poškodenia

driekovej chrbtice pri predmetnej dopravnej nehode (v obidvoch prípadoch december 2012); znalecký posudok č. XXX/XXXX predložený žalobcom posúdenie okamihu ustálenia zdravotného stavu žalobcu neobsahoval; okamih ustálenia zdravotného stavu žalobcu stanovený znalcami však súd prvej inštancie neakceptoval a stanovil ho na základe vlastnej úvahy, čím sa na základe riadne zisteného skutkového stavu dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci (ustálenie, ktoré skutkové zistenia sú z právneho hľadiska podstatné, sú tiež súčasťou právneho posúdenia veci), preto nebolo potrebné zo strany odvolacieho súdu pre rozhodnutie o podaných odvolaniach zopakovať dokazovanie.

4.6 Právne posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku vznesenej žalovanými zo strany súdu prvej inštancie nie je správne; na premlčanie uplatneného nároku žalobcu je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (poukaz súdu prvej inštancie, že zákon č. 437/2004 Z. z. neobsahuje osobitné ustanovenia o premlčaní a plynutí premlčacej doby je tu bez právneho významu); premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané (uplatnené), inak môžu nastať účinky premlčania; premlčacia doba plynie vždy ku konkrétnemu právu a medzi účastníkmi dotknutého právneho vzťahu. Napriek tomu, že teória aj súdna prax pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlhodobo a stabilne akcentujú skutočnú vedomosť poškodeného o vzniku škody, jej výške a škodcovi (t.j. nielen možnosť tejto vedomosti), v prípade začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby práva na náhradu škody na zdraví spočívajúcu v bolestnom alebo sťaženi spoločenského uplatnenia sa súdna prax ustálila na závere, že rozhodujúcim okamihom pre začatie plynutia dvojročnej premlčacej doby vo vzťahu k týmto právam je deň ustálenia zdravotného stavu poškodeného (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MCdo/37/2000 zo dňa 28.06.2001, ale rovnako aj rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/226/2013 zo dňa 28.01.2015, sp. zn. 4Cdo/152/2010 zo dňa 28.02.2011, sp. zn. 3Cdo/146/2010 zo dňa 27.01.2011 alebo sp. zn. 3Cdo/66/2018 zo dňa 21.03.2019), pretože aj keď vedomosť o výške náhrady za bolesť, resp. náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia poškodený nadobudne spravidla až z posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia (ktorý je zákonným podkladom pre poskytnutie týchto náhrad podľa § 3 ods. 2 prvá veta, resp. § 4 ods. 2 prvá veta zákona č. 437/2004 Z. z.), tento je podľa súdnej praxe len dokladom potvrdzujúcim vytrpenú a zistenú bolesť, resp. zistené sťaženie spoločenského uplatnenia (inými slovami začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby práva na náhradu škody na zdraví spočívajúcu v bolestnom alebo sťaženi spoločenského uplatnenia spôsobuje objektívna okolnosť okamihu ustálenia zdravotného stavu poškodeného); za ustálený zdravotný stav poškodeného možno z medicínskeho hľadiska považovať stav, pri ktorom už spravidla nemožno predpokladať zásadné zmeny zdravotného stavu spôsobeného škodnou udalosťou (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/66/2018 zo dňa 21.03.2019), keď z uvedeného je zrejmé aj nesprávne právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie (ako aj nedôvodnosť odvolania žalobcu), ktorý v podstate za prekážku ustálenia zdravotného stavu žalobcu považoval absolvovanie ďalších vyšetrení a lekárskeho zákroku u žalobcu aj po uvedenom období bez ohľadu na to, či sú tieto spôsobilé privodiť zásadnú zmenu zdravotného stavu žalobcu; okrem toho na stanovenie ustálenia zdravotného stavu žalobcu sú nevyhnutné odborné vedomosti, ktorými súd zo svojej podstaty nedisponuje; z hľadiska prejednávanej sporu znalci v podaných posudkoch za okamih ustálenia zdravotného stavu žalobcu určili mesiac december 2012; dvojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu škody na zdraví tak žalobcovi plynula v období od decembra 2012 do decembra 2014; nakoľko právo na náhradu škody na zdraví z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia v jeho somatickej časti (následky poškodenia driekovej chrbtice) uplatnil žalobca proti žalovaným až dňa 22.11.2016 doručením žaloby na súd, urobil tak po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva; námietka premlčania uplatneného práva na náhradu škody na zdraví vznesená žalovanými bola preto dôvodná a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ žalobu žalobcu z tohto dôvodu nezamietol, pretože ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka); na základe uvedeného v dôsledku dôvodne vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o uložení povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 3.537,- € (prvý výrok) zmenil tak, že žalobu žalobcu v tejto časti proti žalovaným 1/ a 2/ zamietol. Súčasne odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti; zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti zahŕňalo jednak zamietnutie nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v jeho somatickej časti (následky poškodenia driekovej chrbtice) nad rozsah prisúdenej sumy (ktorý nárok je premlčaný ako bolo uvedené vyššie) a jednak zamietnutie nároku na duševnú časť náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu, nakoľko súd prvej inštancie dospel k

záveru, že doposiaľ vyplatená suma za tento nárok je dostatočná; žalobca v podanom odvolaní osobitne nenamietol úvahu súdu prvej inštancie o výške priznaného sťaženia spoločenského uplatnenia v tejto časti (žalobca celkovo nesúhlasil so znaleckým posudkom č. XXX/XXXX ako aj s odborným vyjadrením č. XX/XXXX), preto odvolací súd pri viazanosti odvolacími dôvodmi aj tento výrok ako vecne správny potvrdil.

4.7 Pokiaľ ide o konkrétne (podstatné) odvolacie námietky žalobcu (§ 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.) odvolací súd udáva, že neodročením pojednávania dňa 01.12.2017 nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, pretože týmto postupom súdu prvej inštancie nebol vylúčený z uplatnenia svojich procesných práv (žalobca sa predmetného pojednávania zúčastnil); žalobca žiadal o odročenie uvedeného pojednávania v podstate za účelom umožnenia ďalšieho dokazovania (dodatok k znaleckému posudku č. XXX/XXXX); len súd je však oprávnený rozhodnúť, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ktoré nie, preto nie je povinný vyhovieť každému návrhu na vykonanie dokazovania (povinnosťou súdu je len nevykonanie navrhnutých dôkazov odôvodniť); odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, že z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynul dostatočný podklad pre záver o okamihu ustálenia zdravotného stavu žalobcu vo vzťahu k somatickej časti sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorý vyplynul z odborného názoru dvoch znalcov; napokon žalobca avizovaný dodatok k znaleckému posudku č. XXX/XXXX doposiaľ nepredložil; pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na širšie súvislosti náhrady škody na zdraví, je potrebné uviesť, že akékoľvek iné do úvahy pripadajúce nároky, ktorých sa žalobca nedomáha alebo nemôže domáhať, nemajú (nemôžu mať) vplyv na dôvodnosť žaloby v prejednávanom spore.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v postupe súdu prvej inštancie videl aj porušenie jeho práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci ohľadne nedôvodnosti žaloby v prevyšujúcej časti sa však obsahom uplatnených odvolacích dôvodov podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybníť (body 4.5 až 4.7 odôvodnenia). Odvolací súd nezistil ani žalobcom tvrdený nesprávny postup v rámci dokazovania, resp. porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces postupom súdu prvej inštancie (bod 4.7 odôvodnenia).

6.2 Žalovaní 1/ a 2/ podané odvolania odôvodnili tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Odvolací súd dospel k záveru, že právne posúdenie premlčania uplatneného nároku žalobcu zo strany súdu prvej inštancie nie je správne (body 4.5 a 4.6 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o čiastočnom vyhovení žalobe (prvý výrok) zmenil tak, že žalobu žalobcu proti žalovaným 1/ a 2/ aj v tejto časti zamietol a výrok napadnutého rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd v dôsledku zmeny napadnutého rozsudku rozhodol o trovách konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu

trov konania na súde prvej inštancie; v dôsledku zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie došlo k zamietnutiu žaloby žalobcu v plnom rozsahu a žalovaní 1/ a 2/ boli v spore v plnom rozsahu úspešní a podľa § 255 ods. 1 C.s.p. im vznikol proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania; na strane žalobcu nevidel dôvod osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p., ktorý nemôže spočívať výlučne v charaktere predmetu konania (náhrada škody na zdraví); aj keď predmetom konania bol nárok žalobcu na sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorého výška je závislá na znaleckom posudku, vzhľadom na zamietnutie žaloby aj z dôvodu premlčania uplatneného nároku (základ nároku) bolo možné pri rozhodovaní o trovách konania uvažovať o úspechu, resp. neúspechu strán v spore; preto odvolací súd vzhľadom na charakter procesného spoločenstva priznal žalovaným 1/ a 2/ každému osobitne proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorý zahŕňa trovy pred súdom prvej inštancie ako aj trovy odvolacieho konania; rovnako z dôvodu zmeny napadnutého rozsudku priznal odvolací súd podľa výsledku sporu znalcovi náhradu trov konania len proti žalobcovi; nebolo potrebné výroku o trovách konania v napadnutom rozsudku meniť alebo rušiť, pretože sú v plnom rozsahu nahradené výrokmi o trovách konania v tomto rozsudku; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výroky o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaných ako aj znalca rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).